

Migratiebarometer

Falend migratiebeleid, impact op Antwerpen

Migratiebarometer Antwerpen

5. Te veel passieve, te weinig actieve migratie in België

Bemerkingen:

- Bron: Jaarverslag migratie 2011, CGKR.
- Betreft afgifte van verblijfstitels aan vreemdelingen (EU-burgers en niet-EU vreemdelingen) die nieuw zijn in België en die nog hun eerste verblijfstitel hebben ontvangen in 2010.
- In deze cijfers zijn dus niet de vreemdelingen inbegrepen die een verblijfsaanvraag hebben ingediend, maar die nog geen definitieve, positieve beslissing hebben gekregen (vb. asielzoekers in procedure zijn niet opgenomen, erkende vluchtelingen wel).

Vaststellingen:

- Enkel in België wegen de passieve migratiekanalen zo zwaar door:
 - Gezinshereniging: 42,4% (↔ EU: 29,5%)
 - Erkende vluchtelingen: 3,7% (↔ EU: 2,1%)
 - Regularisatie: 17,7% (↔ EU: 1%)
 - Totaal: België 63,6% ↔ EU 32,6%
- En is er zo weinig actieve migratie:
 - Arbeidsmigratie: 6,1% (↔ EU: 33,5%)
 - Studentenmigratie: 8,4 % (↔ EU: 20,2%)
 - Totaal: België 14,5% ↔ EU 53,7%

N-VA:

- N-VA pleit niet voor een verstrenging van het migratiebeleid "om de verstrenging".
- Er moeten **niet zozeer minder, maar vooral andere migranten** komen. Meer moet worden ingezet op de actieve migratiekanalen (arbeid, studie) en de passieve migratiekanalen moeten worden beperkt (gezinshereniging, asiel, regularisatie).
- Streefdoel moet zijn om minstens de zelfde verhoudingen te bekomen die gemiddeld binnen de EU gelden: actieve migratie 53%, passieve migratie 32%.

6. Te hoge instroom van nieuwe vreemdelingen

Bemerkingen:

- Bron: Eurostat.
- Betreft, enerzijds, een overzicht van de netto immigratie van inwoners (legale vreemdelingen en Belgen) dus het aantal nieuwkomers (vreemdelingen die legaal verblijfsrecht krijgen in België en Belgen die terugkomen na vestiging in buitenland) min het aantal Belgen en legale vreemdelingen die het land intussen terug hebben verlaten.
En, anderzijds, een overzicht van het aantal asielzoekers in verhouding tot het aantal inwoners (Belgen en legale vreemdelingen).
In beide tabellen betreft het cijfers voor het jaar 2010.

Vaststellingen:

- De toestroom van nieuwe inwoners (Belgen en vreemdelingen) lag in 2010 4 keer hoger in België dan het EU gemiddelde.
- In 2010 werden in België 4,5 keer meer asielaanvragen ingediend dan het EU gemiddelde.

N-VA:

- **Echte vluchtelingen dienen een plaats te kunnen vinden in België**, maar vandaag blijkt dat vooral oneigenlijke asielzoekers een asielprocedure opstarten. Uiteindelijk kregen in het jaar 2010 slechts 23,5% van de verzoekers een positieve beslissing (16,98 % werden als vluchteling erkend, en 6,5% kregen de subsidiaire beschermingsstatut). Daarentegen kregen 76,5 % een negatieve beslissing.

- Streefdoel moet zijn om het aantal terechte asielaanvragen relatief te verhogen, door het aantal oneigenlijke aanvragen naar beneden te brengen. Op die manier zouden dezelfde verhoudingen bekomen moeten kunnen worden die gemiddeld binnen de EU gelden.

7. Te laks regularisatiebeleid, Te soepele nationaliteitswet

Bemerkingen:

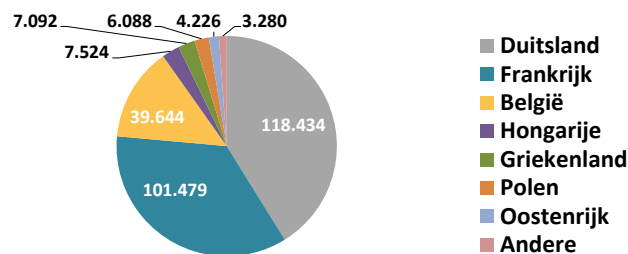
- Bron: ICMPD (2009): REGINE Regularisations in Europe. A study on practices in the area of regularisation of illegally staying third-country nationals in the Member States of the European Union. Policy Brief. ICMPD
- Regularisatie betreft cijfers die zijn opgenomen in het vermeld onderzoek van 2009.
- Nationaliteit betreft de nationaliteitsverwingen in het jaar 2009.

Vaststellingen:

Regularisatie

- Wanneer het aantal regularisaties in verhouding wordt geplaatst met het aantal inwoners dan voert België een regularisatiebeleid dat meer dan 2 keer soepeler is dan Frankrijk en Duitsland.
- Zelfs in absolute aantallen regularisaties staat België op plaats 3, na Duitsland en Frankrijk. Deze laatste landen zijn echter respectievelijk 6 tot 7 keer groter dan België.

Aantal regularisaties: een internationale vergelijking (tot 2007)

Nationaliteit

- Wanneer het aantal nationaliteitsverwingen in verhouding wordt geplaatst met het aantal inwoners dan blijkt dat België de meest soepele nationaliteitswetgeving heeft van gans Europa. In België krijgt men 2 keer sneller de nationaliteit dan het EU gemiddelde.

N-VA:

Regularisatie

- Regularisatie is niet het bewijs van een humanitair, maar wel van een falend beleid.
- Een **nieuw migratiewetboek** dat de achterpoortjes sluit, moet één van de allerbelangrijkste prioriteiten zijn van staatssecretaris De Block. Zij weigert hier echter de nodige budgetten voor vrij te maken. Een nieuw migratiewetboek is echter geen "kost", maar wel een investering. Het is het begin van een structurele oplossing.
- Wanneer het nieuwe migratiewetboek in werking treedt, zal de noodzaak tot regularisatie vervallen. De **regularisatieprocedure kan dan worden afgeschaft**.
- Een N-VA wetsvoorstel om deze wijzigingen door te voeren werd uitgewerkt en is reeds ingediend in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. We roepen alle partijen op het snel te behandelen en te stemmen.

Nationaliteit

- De Snel-Belgwet moet worden afgeschaft
- De verstrenging die op 19 juli 2012 in de commissie Justitie van het parlement werd gestemd is een grote stap in de goede richting. Deze tekst bouwt dan ook verder op de voorbereidende werk dat in een parlementaire werkgroep werd verricht en waarin N-VA mee de leidende rol opnam.
- Positief in de verstrenging:

- De **naturalisatieprocedure** wordt teruggebracht tot haar oorspronkelijke doelstelling: via een gunstprocedure kunnen alleen mensen met een uitzonderlijke verdienste voor het land (artiesten, topsporters, wetenschappers...) Belg worden. Dit is ontegensprekelijk de belangrijkste verstrenging, want zolang de wet niet wordt aangescherpt, blijven we zo'n 1.150 naturalisatieaanvragen per maand binnenkrijgen.
- De Belgische nationaliteit zal nog **enkel kunnen worden aangevraagd in België** en niet langer vanuit het buitenland. Ook dit is een serieuze verbetering want door de snel-Belgwet kregen sinds **XXX** al 5.440 mensen de Belgische nationaliteit zonder ooit in België te zijn geweest.
- Zware misdrijven en schijnhuwelijk zijn redenen om de **nationaliteit terug in te trekken**. Dit is belangrijk want sinds 2005 hebben meer dan 250.000 vreemdelingen een Belgisch paspoort gekregen, slechts van **8 Belgen werd de nationaliteit terug afgenomen**.
- Nieuwkomers kunnen pas Belg worden na vijf jaar verblijf in ons land en ze moeten in het bezit zijn van een permanente verblijfstitel. **Integratie** wordt daarbij een belangrijke toetssteen. Concreet moet men zijn maatschappelijke en economische integratie bewijzen.
- De huidige twaalf procedures om Belg te worden, zijn teruggebracht tot vijf. Dit verhoogt de **efficiëntie** en controlebaarheid.
- Daarnaast blijft N-VA ijveren voor volgende aanvullende punten, amendementen in die zin werden ingediend:
 - De vereiste **taalkennis** zou wat ambitieuzer mogen zijn. N-VA pleit ten minste voor een taalkennis van het Europees gestandaardiseerd niveau B1. En ook de **integratie-eisen** voor de langere procedure na 10 jaar wettelijk verblijf zouden strenger mogen zijn.
 - Ook zou meer rekening moeten worden gehouden met recente gebeurtenissen zoals de zaak Belkacem en de eisen van de Antwerpse procureur-generaal Yves Liégeois. N-VA vindt dat de nationaliteit door de strafrechter moet kunnen worden **afgenomen bij iedere veroordeling door de correctionele rechtbank**.
 - Ook valt te betreuren dat de strengere wet niet onmiddellijk in werking treedt. N-VA pleit ervoor dat tenminste de strengere naturalisatieprocedure voor het parlement direct van kracht wordt.

8. Lage tewerkstellingsgraad, die bovendien niet stijgt naargelang de migrant langer in België verblijft

Bemerkingen:

- Bron: OESO
- Cijfers voor de jaren 2007-2008

Vaststellingen:

- In zowat alle andere landen stijgt de tewerkstellingsgraad naarmate vreemdelingen er langer wonen.
- **Alleen in België gaat de tewerkstellingsgraad van migranten er niet op vooruit.** Deze is laag bij aankomst in België. Evenmin stijgt deze wanneer de betrokken vreemdeling hier reeds 5 jaar, of zelfs langer dan 10 jaar verblijft.
- In sommige landen daalt de tewerkstellingsgraad, maar opgemerkt moet worden dat dit enkel het geval is in landen waarin deze tewerkstellingsgraad vanaf de aankomst al zeer hoog lag.

N-VA:

- N-VA eist dat de alarmerende positie van vreemdelingen nu eens eindelijk structureel wordt aangepakt. Werk is immers de beste garantie voor een succesvolle integratie. We moeten vreemdelingen de komende jaren veel meer aan het werk krijgen. Verder in deze nota wordt dit dieper uitgewerkt.

9. Hoge werkloosheidsgraad in vergelijking tot EU gemiddelde

Bemerkingen:

- Bron: Eurostat, Migrants in Europe, 11 edition, A statistical portrait of the first and second generation
- Cijfers voor het jaar 2008
- Afkortingen:

België	BE	Frankrijk	FR	Oostenrijk	AT
Bulgarije	BG	Italië	IT	Polen	PL
Tsjechische Republiek	CZ	Cyprus	CY	Portugal	PT
Denemarken	DK	Letland	LV	Roemenië	RO
Duitsland	DE	Litouwen	LT	Slovenië	SI
Estland	EE	Luxemburg	LU	Slovakije	SK
Ierland	IE	Hongarije	HU	Finland	FI
Griekenland	EL	Malta	MT	Zweden	SE
Spanje	ES	Nederland	NL	Verenigd Koninkrijk	UK

Vaststellingen:

Tabel links

- In deze tabel is de werkloosheidsgraad opgenomen voor het jaar 2008 wat betreft
 - “foreign born”: personen die hier als Belg wonen of als vreemdeling met een wettelijk verblijf, maar die in het buitenland zijn geboren. (omvat dus de EU of niet-EU vreemdeling die wettig verblijf heeft in België, maar eveneens de vreemdeling die in het buitenland is geboren maar die intussen Belg is geworden)
 - “native born” de Belgen of de wettig verblijvende vreemdelingen (EU of niet-EU) die hier geboren zijn

Uit deze tabel blijkt dat (Spanje uitgezonderd) **de werkloosheidsgraad van in buitenland geboren vreemdelingen (“foreign born”) nergens slechter is dan in België**, terwijl de werkloosheid van Belgen die hier geboren zijn lager ligt dan het EU-gemiddelde.

Tabel rechts

- In deze tabel is de werkloosheidsgraad opgenomen voor het jaar 2008 wat betreft
 - “third country nationals”: de vreemdelingen met een wettelijk verblijf die afkomstig zijn uit een niet-EU land. Dit omvat dus niet de EU burgers met een verblijfsrecht in België.
 - “nationals”: Belgen. Dit omvat dus ook de vreemdelingen die intussen Belg zijn geworden.

Uit deze tabel blijkt dat (Luxemburg uitgezonderd) **de werkloosheidsgraad van niet-EU vreemdelingen met een verblijfsrecht in België (“third country nationals”) nergens hoger is dan in België**, terwijl de werkloosheid bij (nieuwe) Belgen iets lager is dan het EU-gemiddelde.

N-VA:

- N-VA eist dat de alarmerende positie van vreemdelingen nu eens eindelijk structureel wordt aangepakt. Werk is immers de beste garantie voor een succesvolle integratie. We moeten vreemdelingen de komende jaren veel meer aan het werk krijgen. Verder in deze nota wordt dit dieper uitgewerkt.

10. (Vrijwillige) terugkeer: Lage opvolging van bevelen om het grondgebied te verlaten

Bemerkingen:

- Bron: Eurostat, De Standaard
- Cijfers voor de jaren 2008, 2009 en 2010

Vaststellingen:

- Wanneer een illegale vreemdelingen wordt aangetroffen in België (bvb. door politie) wordt hem veelal alleen een Bevel afgegeven om het Grondgebied te verlaten (BGV). Daarmee wordt de vreemdeling verzocht op eigen initiatief, vrijwillig het land terug te verlaten en terug te keren.
- Uit de cijfers blijkt dat dit **BGV niet meer is dan een vodge papier**. Uit de Eurostat cijfers blijkt dat slechts 17% van de BGV worden opgevolgd en dus slechts in 17% van de gevallen zeker is dat de betrokken vreemdeling België terug heeft verlaten.
- In andere landen worden de terugkeerbevelen veel efficiënter opgevolgd, zodat een effectieve terugkeer kan worden vastgesteld.

N-VA:

- N-VA V wil elke betrokkene een kans geven om vrijwillig terug te keren. De Dienst Vreemdelingenzaken moet de vreemdeling daar actief bij begeleiden (via zogenaamde terugkeercoaches). Een vreemdeling die een eerste uitwijzingsbevel naast zich neer heeft gelegd en die opnieuw wordt opgepakt, zal gedwongen moeten terugkeren.

11. Vrijwillige terugkeer: Overzicht Bevelen om het grondgebied te verlaten en betrokken nationaliteiten
Bemerkingen:

- Bron: parlementaire vraag
- Bij de analyse van de tabel dienen enkele voorafgaande bemerkingen te worden gemaakt:
 - In de tabel wordt het aantal afgeleverde BGV (Bevel om het Grondgebied te verlaten) vermeld. Hieruit kan niet worden afgeleid dat evenveel vreemdelingen betrokken zijn. Een illegale vreemdeling kan namelijk meerdere BGV krijgen zonder het land effectief te verlaten.
 - In de tabel wordt de nationaliteit vermeld die werd opgegeven door de illegale vreemdeling. Het betreft dus niet noodzakelijk de echte nationaliteit van betrokkene.
 - De stijging lijkt niet te zijn ingegeven door een hogere activiteit van de politiediensten; ook de politionele manschappen zijn in de vermelde periode ongeveer dezelfde gebleven.

Vaststellingen:

- Zelfs wanneer de hierboven geformuleerde bemerkingen in rekening worden gebracht en de cijfergegevens in een juiste context worden geplaatst, zijn de statistische vaststellingen erg duidelijk:
- Marokkaanse en Algerijnse illegalen spannen jaarlijks de kroon van het aantal geïntercepteerden. Het aantal uitgereikte BGV voor illegale Marokkanen en Algerijnen is een veelvoud van de overige nationaliteiten.
- De toename van BGV voor beide groepen is spectaculair: 3.027 in 2007 tegenover 7.823 in 2011. Het betreft meer dan een verdubbeling.
- De steile opgang van het derde Maghreb-land Tunesië is duidelijk.

N-VA:

- Gelet op de proportioneel belangrijke aanwezigheid van illegale Marokkanen en Algerijnen in België, dienen deze nationaliteiten een prioriteit te zijn voor een correct en kordaat verwijderingsbeleid.

12. Gedwongen repatriëringen: Verwijderingsbeleid faalt
Bemerkingen:

- Bron: Parlementaire vragen
- Deze pagina biedt enkel een overzicht van de gedwongen verwijderingen, niet van de gevallen van vrijwillige terugkeer

Vaststellingen:

- Het aantal plaatsen in gesloten centra daalt, dit heeft een evidente negatieve impact op de terugkeercijfers.
- Een nieuw open terugkeercentrum zou op 1 juli moeten zijn open gegaan... De wet die in dergelijk centrum voorziet trad op die datum in werking. Verder in deze nota wordt hier dieper op ingegaan.
- Het verwijderingsbeleid kan worden onderverdeeld in verschillende mogelijkheden tot terugkeer:
 - **Terugdrijvingen aan de grens** op de (lucht)haven: Het betreft mensen die zonder de juiste papieren het land proberen binnen te raken en die op de havens en luchthavens aan de *gate* worden tegengehouden door de luchtvaartpolitie - grenscontrole maar nooit één voet op ons grondgebied zetten. Wij menen dan ook dat deze cijfers niet de kern kunnen uitmaken van het verwijderingsbeleid, gelet op het feit dat het gaat om mensen die hier juridisch zelfs nooit op het territorium zijn geweest.
 - **Repatriëringen:** Bij gedwongen verwijderingen zijn illegale vreemdelingen effectief vanuit België verwijderd. Minder interessant voor wie als regeringslid stoer wil communiceren, want slechts een fractie van de terugkeercijfers.
 - **Dublin overnames:** De Dublinconventie geeft elke EU-lidstaat het recht om een asielzoeker terug te sturen naar een ander Schengenland, wanneer die asielzoeker in dat land eerder al asiel heeft aangevraagd. In dat eerste asielland zal zijn asielaanvraag worden afgehandeld. Voor alle duidelijkheid, dit zijn geen repatriëringen naar het land van herkomst, maar overdrachten binnen de Schengenruimte van nieuw aangekomen asielzoekers naar of vanuit België. Dit wil enkel zeggen dat zij hun asielprocedure in één land afgehandeld zien, dit om *asielshopping* tussen verschillende landen te voorkomen.
De Dublin-cijfers moeten om twee redenen gerelativeerd worden: Ten eerste wil intra-Schengen zeggen dat de betrokkenen in de meeste gevallen dankzij het vrij verkeer binnen de Schengenzone terug naar België kunnen komen. Het komt zelfs voor dat sommige asielzoekers verschillende keren terugkeren naar België en bijgevolg verschillende keren teruggestuurd worden naar het land van hun eerste asielaanvraag. Ten tweede heeft de Dublinconventie tot gevolg dat België ook overnames *krijgt* van andere landen. Deze cijfers worden uiteraard selectief vergeten om de feitelijke balans niet te moeten presenteren, maar wel om zo veel mogelijk overnames als 'repatriëring' te boeken. En wat blijkt? Als we deze cijfers meerekenen dan is de situatie zowat *breakeven*. Voor 2009 blijken er zowaar 856 overnames *naar* België en 787 *vanuit* België naar andere Schengenlanden.
 - **Vrijwillig vertrek:** Er is het **vrijwillig vertrek met de IOM** : De Internationale Organisatie voor Migratie organiseert de terugkeer voor vreemdelingen die dat wensen. Dit gebeurt op een vrijwillige basis en de vreemdeling ontvangt een premie voor de re-integratie in het land van herkomst. Daarnaast is er het **vrijwillig vertrek georganiseerd door DVZ** : In het kader van de vrijwillige terugkeer naar de Balkan worden, enerzijds, lijnvluchten en bussen telkens met begeleiding ingezet, anderzijds, wordt ook de Cel Repatriëringen op gecontacteerd door personen die vrijwillig wensen willen terugkeren.

N-VA:

- Verwijdering is enkel succesvol wanneer betrokken het land effectief heeft verlaten en zich kan reïntegreren in zijn herkomstland. Bijgevolg focus N-VA vooral op de cijfers inzake de effectieve repatriëringen naar het land van herkomst. Deze illegalen zijn immers effectief vanuit België verwijderd.

13. Gedwongen repatriëringen: Overzicht Top 10 nationaliteiten

Bemerkingen:

- Bron: Parlementaire vraag
- Cijfers voor de jaren 2008, 2009, 2010 en 2011
- In dit overzicht gaat het over vreemdelingen wiens identiteit werd geverifieerd en die effectief gedwongen werden verwijderd

- In deze cijfers werden niet opgenomen: de overnames (bilateraal en op grond van de Dublin akkoorden inzake overname van asielzoekers) omwille van het feit dat België niet alleen dergelijke overnames doet aan andere EU landen, maar ook verplicht is een ongeveer gelijkwaardig aantal vreemdeling zelf terug op te nemen zodat sprake is van een quasi nul-operatie. Bovendien betreft het intra-Europese acties zodat, gelet op het vrij personenverkeer, betrokkenen relatief eenvoudig naar België kunnen terugkeren.
Ook de teruggrijvingen zijn niet opgenomen omdat in deze sprake is van vreemdelingen die zelfs nooit het grondgebied effectief hebben betreden.
De laatste jaren worden deze categorieën cijfers wel opgenomen om de terugkeercijfers naar boven op te krikken. Het betreft echter geen gegarandeerd vormen van duurzame terugkeer.

Vaststellingen:

- De cijfergegevens van het aantal gedwongen gerepatrieerde personen toont aan dat het **aantal repatriëringen van illegale Marokkanen en Algerijnen niet kon worden opgedreven**. Eventuele inspanningen daartoe zijn zonder resultaat gebleven. Het aantal repatriëringen van illegale Marokkanen is sedert het jaar 2007 niet significant gestegen. De repatriëring van Algerijnen is zelfs nagenoeg onbestaande.
- Uit de repatriëringcijfers kan dan ook worden afgeleid dat het verwijderingsbeleid van de Marokkaanse en Algerijnse illegale vreemdelingen bij uitstek heeft gefaald.

N-VA:

- Gelet op de proportioneel belangrijke aanwezigheid van illegale Marokkanen en Algerijnen in België, dienen deze nationaliteiten een prioriteit te zijn voor een correct en kordaat verwijderingsbeleid.

14. Illegaliteit en criminaliteit: Strafrechtelijke feiten waarvoor illegale vreemdelingen werden opgepakt
Bemerkingen:

- Bron: Parlementaire vraag
- Cijfers voor de maanden januari tot en met juli 2011

Vaststellingen:

- Maandelijks worden zo'n 700 illegalen opgepakt in België omdat ze strafrechtelijke feiten hebben gepleegd.
- In het overgrote aantal gevallen gaat het om diefstal (67% op totale aantal)
- Ook de 372 gevallen inzake drugs (goed voor 8% op totale aantal) vallen op.

N-VA:

- Prioriteit moet worden gegeven aan de interceptie en verwijdering van illegale vreemdelingen die strafrechtelijke feiten plegen.

15. Illegaliteit en criminaliteit: vreemdelingen in de gevangenis
Bemerkingen:

- Bron: Parlementaire vragen, NIS
- Bovenste tabel: Bij de analyse dient voorafgaand te worden opgemerkt dat in de tabel de nationaliteit wordt vermeld die werd opgegeven door de illegale vreemdeling. Het betreft dus niet noodzakelijk de echte nationaliteit van betrokkene. De algemene tendens is echter duidelijk.

Vaststellingen:

- Terwijl de gevangenis kampen met ernstige overbevolking, blijkt dat ongeveer 1/3de van de gevangenispopulatie bestaat uit illegalen die strafbare feiten hebben gepleegd.

Gevangenen	Juli 2009	December 2011	% stijging
Totaal aantal vreemdelingen in gevangenis	4.649	5.200	+ 12%
Aantal illegalen in gevangenis	2.168	3.387	+ 56%

Bron: NIS en parlementaire vraag

Van de ca. 11.000 gevangenen in België zijn:

- 5.200 (47%) vreemdelingen (dit zijn vreemdelingen mét en vreemdelingen zonder wettig verblijf);
- Waarvan 3.387 (30%) illegale vreemdelingen zonder verblijfsrecht en ca. 17% vreemdelingen met een verblijfsrecht.

Tabel bovenaan de slide

- Deze tabel geeft enkel een beeld van de nationaliteiten van de illegale vreemdelingen in de gevangenis. Niet van de legale vreemdelingen die opgesloten zitten.
- Zoals uit de cijfergegevens blijkt, is de aanwezigheid **van illegale Marokkanen en Algerijnen in de gevangnissen** hoog. Ze bekleden zowel in 2009, 2010 als in 2011 de eerste twee plaatsen in de rangschikking der nationaliteiten.
- Bovendien, indien ervan wordt uitgegaan dat er in de Belgische gevangnissen in totaal zo'n 11.000 gevangenen zitten, maken beide populaties met respectievelijk 811 gevangenen in 2009 op zich al 7 % uit van het totaal aantal gevangenen en met 1.290 gevangenen in 2011 11 %.
- Beide nationaliteiten zijn op 2 jaar tijd ook enorm toegenomen. Voor de illegale Marokkaanse gevangenen is er sprake van een stijging met 61%, voor de Algerijnse gevangenen is er een stijging met 57%.

Tabel onderaan de slide

- Het betreft cijfers over de situatie op 19 december 2011
- **In verhouding zitten vreemdelingen meer dan dubbel zo vaak in de gevangenis dan Belgen** (0,14 à 0,16% vreemdelingen t.o.v. 0,06% Belgen).
- **Bij de illegale vreemdelingen lijkt dit aantal nog verder op te lopen** (tot 2,26%). Belangrijke opmerking: Een gelijkaardige procentuele inschatting maken voor illegale vreemdelingen is echter moeilijk. Dit is in het bijzonder omdat het totale aantal vreemdelingen in illegaal verblijf niet is gekend. Om toch een zekere inschatting te kunnen maken, wordt in het schema hierboven uitgegaan van een studie die in 2008 werd uitgevoerd in opdracht van de toenmalige liberale ministers Marino Keulen (Inburgering) en Patrick Dewael (Binnenlandse Zaken). Daarin werd het aantal illegalen in België op 110.000 geschat.

Wanneer dit aantal als referentie zou worden genomen, dan zou dit inhouden dat 2,26% van de illegale vreemdelingen opgesloten zit in de gevangenis omdat zij strafbare feiten hebben gepleegd (en dus NIET omwille van het loutere feit dat zij illegaal zijn).

Indien zou worden uitgegaan van een redenering waarbij illegale vreemdelingen procentueel niet meer vertegenwoordigd zijn in de gevangenis dan vreemdelingen in wettelijk verblijf (en de 3.387 opgesloten illegalen dus ook 0,16% van de totale populatie illegale vreemdelingen in België zou vertegenwoordigen), dan zou dit inhouden dat in België 2.116.875 illegale vreemdelingen zouden verblijven. Wat volkomen onrealistisch hoog is gelet op de vandaag circulerende schattingen. Hieruit volgt dat illegale vreemdelingen procentueel meer vertegenwoordigd lijken in de gevangenis dan vreemdelingen met een verblijfsrecht.

N-VA:

- Elke oplossing voor de overbevolking van de gevangnissen zal rekening moeten houden met deze vaststellingen.
- Prioritair moet worden ingezet op de verplichting van illegalen om hun straf uit te zitten in het land van herkomst.

16+17. Illegaliteit en criminaliteit: Regularisatie van illegale criminelen

Bemerkingen:

- Bron: parlementaire vragen
- Betreft een overzicht van volgende situaties:
 - Gevangenis > Regularisatie: Illegalen kunnen worden geregulariseerd nadat zij in de gevangenis hadden gezeten
 - Regularisatie > Gevangenis: Illegalen kunnen in de gevangenis belanden nadat zij werden geregulariseerd
 - Regularisatie tijdens Gevangenis
- Dit overzicht bevat slechts partiële cijfers, de echte aantallen liggen zeker en vast nog vele malen hoger.
 - De statistieken in dit overzicht omvatten namelijk absoluut niet alle illegalen die eender welke strafrechtelijke inbreuk hebben gepleegd en die vervolgens werden geregulariseerd. Zij omvatten zelfs niet de illegalen die effectief strafrechtelijk werden veroordeeld maar die niet in de gevangenis hebben gezeten (bvb. omwille van plaatsgebrek in de gevangenis, omdat zij een enkelband kregen,...).
 - Er zijn dus enkel cijfers beschikbaar over de allerswaarste gevallen: de illegalen die effectief in de gevangenis hebben gezeten en die in de laatste jaren werden geregulariseerd.
 - En zelfs die cijfers zijn absoluut niet volledig want, zoals opgemerkt, zijn daarin alleen de gevangenen sinds april 2009 opgenomen. Als bvb. iemand in de cel zat in januari 2009 en intussen beloofd werd met papieren, dan is die niet opgenomen in deze cijfers .
- Ook past het te wijzen op het feit dat Staatssecretaris De Block herhaaldelijk opmerkte dat de cijfers niet alleen betrekking hadden op “effectief en definitief veroordeelde illegalen”, maar ook de illegalen meetellen die enkel “in voorhechtenis” hebben gezeten.
 - N-VA heeft de staatssecretaris herhaaldelijk verzocht de cijfers verder uit te splitsen (effectieve gevangenisstraf – voorwaardelijke gevangenisstraf – voorhechtenis – ...). Tot op heden werden deze cijfers nog niet bezorgd.
 - Het resultaat van deze verdere uitsplitsing moet ook niet worden overschat. In totaal worden immers 94% van de personen in voorlopige hechtenis uiteindelijk ook veroordeeld.¹ Quasi allemaal dus.

Vaststellingen:

- **Gevangenis > Regularisatie:** Illegalen kunnen worden geregulariseerd nadat zij in de gevangenis hadden gezeten. Het blijkt in de praktijk te gaan over minstens **81** geregulariseerden. Ook staatssecretaris De Block in 2012 heeft zelf reeds minstens **7** ex-gevangenen beloofd met papieren.
Dit terwijl DVZ wist, of behoorde te weten dat er sprake was van veroordeelde criminelen die ook effectief in de gevangenis hebben gezeten, maar besliste toch te regulariseren.
De regularisatie heeft ook gedeeltelijk impact op de verdere mogelijkheden tot verwijdering. Door de regularisatie veegt DVZ als het ware de spons over het strafrechtelijk verleden.
- **Regularisatie > Gevangenis:** Illegalen kunnen in de gevangenis belanden nadat zij werden geregulariseerd. Het blijkt in de praktijk te gaan over minstens **70** geregulariseerden, **13** van hen zitten vandaag zelfs nog effectief in de gevangenis opgesloten.
Vanzelfsprekend beschikt DVZ niet over een glazen bol. Niemand kan verwijten dat iemand wordt geregulariseerd, en hij pas later strafrechtelijke feiten pleegde en in de gevangenis belandde.

¹ Algemene cijfers voor de periode 2006-2010: ongeveer 48.000 personen in voorlopige hechtenis in totaal. Daarvan werd uiteindelijk 91% veroordeeld (43.706 personen), 3% (1.471 personen) schuldig bevonden maar opschorting van uitspraak, en 3,5% (1.679 personen) vrijgesproken. Daarnaast nog een restcategorie waarbij de zaak niet tot een uitspraak gekomen is. In totaal dus 94% effectief schuldig.

Wél is hier belangrijk de verwijderingsvraag te stellen. Wie veroordeeld werd voor zware straffen na zijn regularisatie, moet zijn verblijf terug verliezen en moet verwijderd worden. Uit de hieronder weergegeven cijfers blijkt echter dat het beleid ook op dit punt faalt.

- **Regularisatie tijdens Gevangenis:** De meest absurde situatie is deze waar illegalen hun regularisatie verkrijgen terwijl ze in de gevangenis zitten. In sommige gevallen hebben zij zelfs hun regularisatie-aanvraag ingediend terwijl ze opgesloten zaten en zaten ze zelfs gedurende de ganse regularisatieprocedure in de gevangenis. Staatssecretaris De Block weigerde tot dusver cijfers hierover te geven. Zij erkende wel dat dit in de praktijk effectief gebeurde. Dit kan alleen in België...

N-VA:

Op korte termijn:

- **Criminele illegalen moeten worden verwijderd;** ze mogen niet beloofd worden met papieren. Wie na zijn regularisatie een zware gevangenisstraf kreeg, moet worden verwijderd.
- Een illegaal die veroordeeld werd en die in de gevangenis zit opgesloten, kan geen regularisatieaanvraag indienen en kan zeker **geen papieren meer krijgen wanneer hij in de cel zit**. Vandaag kan hij immers wel probleemloos regularisatie vragen én krijgen.
- Dienst Vreemdelingenzaken dient **eerst een positief advies te krijgen van het parket** en kan pas daarna overgaan tot regularisatie. Hiermee wordt verder gebouwd op de procedure die vandaag reeds geldt bij nationaliteitsverwerving.

Dit zouden evidente principes moeten zijn in elk correct migratiebeleid. N-VA kan zich niet inbeelden dat de andere partijen deze niet zouden willen stemmen.

Op middenlange termijn:

- Regularisatie is niet het bewijs van een humanitair, maar wel van een falend beleid. Een **nieuw migratiewetboek** dat de achterpoortjes sluit, moet één van de állerbelangrijkste prioriteiten zijn van staatssecretaris De Block. Zij weigert hier echter de nodige budgetten voor vrij te maken. Een nieuw migratiewetboek is echter geen “kost”, maar wel een investering. Het is het begin van een structurele oplossing.
- Wanneer het nieuwe migratiewetboek in werking treedt, zal de noodzaak tot regularisatie vervallen. De **regularisatieprocedure kan dan worden afgeschaft**.

18. IPSOS studie: Resultaat van jarenlang wanbeleid

Bemerkingen:

- Ipsos studie, Global Views on Immigration, augustus 2011
- Betreft een Ipsos survey die werd uitgevoerd tussen 15 en 28 juni 2011

Vaststellingen:

- Het federaal wanbeleid op vlak van migratie heeft tot desastreuze gevolgen geleid. Enkel in België kijkt men zo negatief aan tegen migratie.
- 72% van alle Belgen én vreemdelingen die hier wonen vinden dat er te veel vreemdelingen in België zijn. In Duitsland en Frankrijk is dit slechts 52 à 53%.
- Enkel in België vinden zoveel Belgen én vreemdelingen die hier wonen dat migratie een negatieve impact heeft gehad (72%). In Duitsland en Frankrijk is dit slechts 54%.
- Van dit falend migratiebeleid zijn ook – en zelfs vooral – **álle vreemdelingen die de spelregels wél correct volgen het slachtoffer**. Zij moeten daardoor immers constant opboksen tegen een ontorechte beeldvorming waarbij elke legale vreemdeling wordt bestempeld als “profiteur”, “ex-illegaal” en in bepaalde gevallen zelfs “crimineel”. En dat is niet correct, discriminerend en asociaal.

N-VA:

- Enkel een correct migratiebeleid kan deze oneerlijke beeldvorming ongedaan helpen maken.

22. Migratie-profiel: Samenstelling van de bevolking

Bemerkingsen:

- Bron:
 - NIS
 - Jaarverslag migratie 2011 CGKR
 - FOD Bevolking en Instellingen (Rijksregister), o.m. ook "Bevolking in de grote steden : aantal inwoners, situatie op 1 juni 2012)",
 - Integratiemonitor Antwerpen 2011
 - Eurostat
- Niet alle cijfers hebben betrekking op dezelfde tijdsperiode. Volledig vergelijkbare cijfers voor dezelfde termijnen zijn immers niet beschikbaar. De procentuele verhoudingen tussen de diverse categorieën lijken echter gelijklopend te zijn:
 - De cijfers voor België (a) hebben betrekking op de situatie 1 januari 2010
 - De cijfers voor de regio's (b) hebben betrekking op de situatie 1 januari 2008
 - De cijfers voor Antwerpen (c) hebben betrekking op de situatie in 2011
- Algemene opmerking voor alle slides m.b.t. Antwerpen: Er moet worden opgemerkt dat idealiter Antwerpen vergeleken zou kunnen worden met andere grootsteden. Deze cijfers zijn echter niet voor handen.
De stedelijke context maakt vergelijking met algemene regionale en nationale cijfers soms moeilijk, immers bevatten deze een gemiddelde waarin vele niet-stedelijke data (kleinere gemeenten,...) zijn opgenomen.

23. Migratie-profiel: Samenstelling van de bevolking

Bemerkingsen:

- Bron: cijfers opgenomen op de vorige pagina

Vaststellingen:

- Wanneer enkel de huidige nationaliteit van de inwoners in rekening wordt gebracht, valt op dat in Antwerpen **procentueel meer** vreemdelingen wonen (17%) dan het Vlaams (5,8%), Waals (9,3%) en het Belgisch gemiddelde (10%). Het Brussels gemiddelde (28%) ligt nog hoger.
- Wanneer niet de huidige nationaliteit, maar wel de herkomst van de vreemdelingen in rekening wordt gebracht, lopen deze cijfers nog verder op. Het Antwerpse gemiddelde bedraagt dan 36% vreemdelingen op de ganse Antwerpse bevolking. Voor België ligt dat gemiddelde op 18%.

24. Migratie-profiel: Evolutie in de samenstelling van de bevolking

Bemerkingsen:

- Bron:
 - Integratiemonitor Antwerpen
 - FOD Bevolking en Instellingen, NIS
 - Jaarverslag migratie 2011 CGKR
- In dit overzicht worden als vreemdeling gekwalificeerd: personen wiens huidige nationaliteit niet-Belg is. Vreemdelingen die intussen Belg zijn geworden, worden hierbij dus niet langer als vreemdeling meegerekend.

Vaststellingen:

- Op de vorige pagina was te zien dat in Antwerpen een belangrijk percentage van de inwoners niet-Belg is
- Op deze pagina wordt de evolutie in het procentueel aantal vreemdelingen geschetst.

- In Antwerpen wonen **procentueel meer** vreemdelingen dan het Vlaams en Belgisch gemiddelde
- Het aantal vreemdelingen in Antwerpen **stijgt procentueel sneller** dan Vlaams en Belgisch gemiddelde

25. Migratie-profiel: nationaliteiten

Bemerkingen:

- Bronnen: cijfers opgenomen op de vorige pagina's, in het bijzonder de Integratiemonitor.
- De percentages voor niet-EU vreemdelingen en EU burgers in Vlaanderen wijken licht af ten opzichte van de hoger opgenomen percentages. Immers worden hier overal cijfers voor 2011 opgenomen (uit de Integratiemonitor), terwijl in het hogere omvattende cijferschema de cijfers voor 2008 werden vermeld (2008 was in die context relevant gelet op het feit dat voor Wallonië en Brussel geen vergelijkbare cijfers aanwezig zijn en omdat in dat cijferschema de vergelijkbaarheid tussen de 3 gewesten werd beoogd).

Vaststellingen:

- Zoals algemeen aangenomen, telt Antwerpen **inderdaad gemiddeld meer EU burgers** (7,9%) dan het Vlaams gemiddelde (4,4%), en gemiddeld ook meer Nederlanders (3%) dan het Vlaams gemiddelde (1,9%)
Wanneer niet de huidige nationaliteit van de vreemdelingen in rekening wordt gebracht, maar wel hun herkomst (waarbij bvb dus vreemdelingen die intussen Belg zijn geworden ook nog als vreemdeling worden meegeteld), dan lopen deze cijfers nog verder op: 10,1% van de inwoners van Antwerpen is van herkomst EU burger (2,2% (= 10,1 – 7,9%) van deze EU burgers is inmiddels Belg geworden)
- Echter, vooral valt op dat Antwerpen meer dan **3 keer hoger scoort wat betreft het gemiddeld percentage niet-EU vreemdelingen** (9,5% t.o.v. Vlaams gemiddelde van 2,4%). En in dat cijfer wordt enkel rekening gehouden met de huidige nationaliteit van de vreemdelingen (niet-EU'ers die inmiddels Belg zijn geworden, worden niet langer als vreemdeling meegeteld)
Wanneer niet de huidige nationaliteit van de vreemdelingen in rekening wordt gebracht, maar wel hun herkomst, dan blijkt 27,4% van de inwoners van Antwerpen van herkomst niet-EU vreemdeling te zijn. Daarbij valt vooral het hoog aantal Marokkanen op (11%).

26. Migratie-profiel: Reden van migratie

Bemerkingen:

- Bronnen: Jaarverslag migratie 2011 CGKR, Integratiebarometer, Eurostat
- Cijfers voor het jaar 2011
- De integratiebarometer vermeldt niet het aantal erkende vluchtelingen (enkel de asielzoekers in procedure), niet het aantal studenten (enkel het aantal EU studenten), bovendien zijn er verschillende categorieën "onbepaald" en "niet bekend". De kruising van de data is dan ook indicatief, maar niet exhaustief.

Vaststellingen:

- In vergelijking tot de Vlaams gemiddelden:
 - Antwerpen telt verhoudingsgewijs meer geregulariseerden binnen haar migrantenpopulatie
 - Het aandeel arbeidsmigranten ligt procentueel lager dan Vlaams gemiddelde
- In vergelijking tot de Belgische cijfers scoort Antwerpen wel opmerkelijk beter, in het bijzonder wat het aantal arbeidsmigranten betreft.

28. Illegaliteit en criminaliteit: onevenredig aandeel voor Antwerpen

Bemerkingen:

- Bron: Parlementaire vraag
- Cijfers voor de periode januari tot en met juli 2011

Vaststellingen:

- In verhouding tot het aantal legale vreemdelingen, is de **impact van illegale vreemdelingen in Antwerpen onevenredig hoog**.
- In 2011 werden in gans België 7.002 regularisatie-dossiers positief afgesloten, dat was goed voor de regularisatie van 9.509 personen
In Antwerpen werden in 2011 4.252 regularisatie-dossiers positief afgesloten, dit is **zowat 60% van alle positieve regularisatiebeslissingen in gans België** (er zijn geen cijfers bekend over aantal personen, maar als hier ook zelfde multiplicator als federaal wordt toegepast (= x1,36), dan zou het in Antwerpen gaan over 5.782 geregulariseerde illegalen in 2011)
Eén van de mogelijke verklaringen waarom dit aantal oploopt tot 60% in 2011 bestaat in het feit dat vele regularisatiedossiers die werden opgemaakt in het kader van de regularisatiecampagne in 2009 pas toen afgesloten werden met een beslissing.
- Procentueel worden **meer illegalen criminelen geïntercepteerd en aangehouden in Antwerpen t.o.v. Belgisch gemiddelde**. In de betrokken periode (januari tot juli 2011) werd in Antwerpen meer dan de helft van alle aanhoudingen van illegale criminelen in België verricht.
- Het federaal beleid kan duidelijk niet volgen: in verhouding tot het groot aantal intercepties van illegalen, betreft slechts klein deel van de repatriëringen illegalen vanuit Antwerpen (3% van alle repatriëringen uit België).

N-VA:

- Het is duidelijk dat Antwerpen een onevenredig aandeel van de overlast door illegaliteit moet dragen.
- De inzet van de politie in Antwerpen wordt nu al te vaak geridiculiseerd. Het federaal terugkeerbeleid moet worden opgedreven zodat de lokale Antwerpse inspanningen kunnen worden gehonoreerd met effectieve verwijderingen.

29. Illegaliteit en criminaliteit: casus metro en spoorweg**Bemerkingen:**

- Bron: Parlementaire vragen
- Periode: tussen 2007 en 2011.
- De Antwerpse cijfers worden in deze figuur niet vergeleken met de cijfers voor de stad Brussel, maar wel met de cijfers voor het ganse Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Vaststellingen:

- Deze pagina kan als verdere illustratie van de voorgaande pagina worden beschouwd. Waar de vorige pagina een algemeen beeld van de aanpak van illegaliteit betrof, is hier een beeld te zien van de interceptie van illegale vreemdelingen op trein en spoorweg.
- Ook hier blijkt Antwerpen te tekenen voor een aanzienlijk van de intercepties van illegalen op metro en treinen (betreft treinen met bestemming Antwerpen).
- Het Antwerpse aandeel in de intercepties van illegale vreemdelingen op de metro **steeg de laatste jaren fors (+95% sinds 2007)**, terwijl er een daling was in het Brussels gewest (-13%)
- De cijfers van de Antwerpse spoorwegpolitie laten een gelijkaardig beeld zien: er worden meer illegale vreemdelingen geïntercepteerd, velen krijgen enkel een Bevel om het Grondgebied te Verlaten en een minderheid wordt overgebracht naar een gesloten centrum met oog op verwijdering.

31. Arbeidsmarkt: De Antwerpse arbeidsmarkt hinkt achterop**Bemerkingen:**

-

- Bron: Gebaseerd op cijfers van VDAB over het aantal bij hen ingeschreven werklozen (die een uitkering ontvangen van RVA);
- Deze pagina betreft de ganse arbeidsmarkt, dus zowel Belgen en vreemdelingen
- De figuur geeft de trendlijn weer in de periode 2003-2012, met in geel de lijn voor het Vlaams Gewest (cf. rechter-as), en in rood de lijn van Antwerpen (cf. linker-as)

Vaststellingen:

- De werkloosheidskloof met Vlaanderen wordt groter
- Het resultaat is dat vandaag (mei 2012) de **werkloosheid in Antwerpen meer dan dubbel zo hoog is dan gemiddeld in Vlaanderen**: 14,7% in Antwerpen tegenover 6,4% als Vlaams gemiddelde.

N-VA:

- Achtereenvolgende socialistische burgemeesters en OCMW-voorzitters zijn er niet in geslaagd om iedereen in 't stad aan het werk te krijgen. Zelfs al zijn er meer dan voldoende vacatures en schreeuwt het bedrijfsleven om mensen. Integendeel, de situatie is in de loop van de huidige gemeentelijke legislatuur 2006-2012 nog verder verslechterd.
- N-VA wil meer mensen aan het werk krijgen in Antwerpen om zowel de sociale cohesie als het financieel draagvlak van de stad te vergroten. Antwerpen moet dringend écht werk maken van de slogan 'iedereen aan het werk'.

Q&A

- *Vraag (1): De situatie op de Antwerpse arbeidsmarkt is sterk verslechterd sinds 2009-2010. Maar sinds midden 2009 beschikt de N-VA toch over de Vlaamse minister van Werk? Faalt zijn beleid?*
 Antwoord (1): In de trendlijn zie je dat de Vlaamse werkloosheid in de periode 2006-2012 (= de huidige gemeentelijke legislatuur) vrij sterk gedaald is (in totaal -11%), terwijl er in de stad Antwerpen in deze periode een toename was met +2%.
 Vandaag is de Vlaamse werkloosheid ongeveer even hoog als bij de start van de Vlaamse regering midden 2009. De stad Antwerpen wijkt echter duidelijk in negatieve zin af van dit Vlaamse patroon, met een aanhoudende toename van de werkloosheid sinds 2009 in Antwerpen. Dit slechte rapport kan dus moeilijk op conto van de Vlaamse minister van Werk geschreven worden.
- *Vraag (2): Maar wat kan het Antwerpse bestuur hier concreet aan doen? Dit is toch vooral de verantwoordelijkheid van de federale en Vlaamse overheid (RVA en VDAB)?*
 Antwoord (2): De belangrijkste hefboomen en knelpunten van het arbeidsmarktbeleid zitten vandaag inderdaad op het federale niveau: de hoge lasten op arbeid en de toenemende loonhandicap met onze handelspartners, de onbeperkte duurtijd van de werkloosheidsuitkeringen, ... Die structurele hervormingen moeten we inderdaad aanpakken in Brussel, en niet in Antwerpen.
 Het Antwerpse stadsbestuur kan wel actief inspelen op het beleid dat wordt gevoerd op Vlaams niveau inzake inburgering, inwerking en beroepsopleiding.
 Er moet volgens ons in Antwerpen dringend méér geïnvesteerd worden in onderwijs, beroepsopleiding en in taalverwerving, waar mogelijk ook op de werkvloer.

32. Arbeidsmarkt: Hoge werkloosheid bij allochtonen in Antwerpen

Bemerkingen:

- Bron: Gebaseerd op cijfers van VDAB over het aantal bij hen ingeschreven werklozen (die een uitkering ontvangen van RVA);
- Deze pagina betreft specifiek de werkloosheid bij vreemdelingen in Antwerpen.
- Allochtone werkzoekenden worden in deze cijfers door VDAB statistisch gedefinieerd als werkzoekenden die een **huidige of vorige nationaliteit hebben van buiten de EU-27**.
- Op basis van deze gegevens uit het rijksregister worden nieuwe Belgen met een vorige nationaliteit uit een niet EU-land dus als 'allochtoon' gedetecteerd worden.

- Er zijn vandaag in Antwerpen 7.442 werkzoekenden met een huidige niet-EU nationaliteit en 8.636 werkzoekenden met een vorige niet-EU-nationaliteit (cijfers april-mei 2012). Wanneer niet enkel gekeken wordt naar de huidige nationaliteit, maar ook naar de herkomst (de vorige nationaliteit) verdubbelt het aantal 'allochtone' werkzoekenden in Antwerpen. En dan wordt nog geen rekening gehouden met de nationaliteit van de ouders (die van buiten de EU kan zijn).

Vaststellingen:

- Vandaag is maar liefst **51% van alle Antwerpse werkzoekenden van allochtone origine**, in 2006 was dit nog 40%.
- Het aandeel allochtone werkzoekenden ligt in Antwerpen **bijna dubbel zo hoog dan gemiddeld in Vlaanderen (26%)**.
- Hun arbeidsmarktpositie is de voorbije jaren opvallend verslechterd (+28% werkloosheid bij allochtonen, -16% bij autochtonen).

N-VA:

- Deze cijfers wijzen op een **schrijnend gebrek aan sociale mobiliteit** voor Antwerpenaren die hier vaak al twee of drie generaties wonen, en die we op de arbeidsmarkt nog steeds 'allochtoon' noemen.
- N-VA eist dat de alarmerende arbeidsmarktpositie van allochtonen **structureel wordt aangepakt**. Werk is immers de beste garantie voor een succesvolle integratie van allochtonen. We moeten hen de komende jaren veel meer aan het werk krijgen dan nu het geval is.
- Vele Antwerpenaren van allochtone origine kampen met een taalachterstand en vaak ook met een onderwijs- en opleidingsachterstand. Dit vormen de belangrijkste drempels voor een succesvolle instap op de arbeidsmarkt. Er moet in Antwerpen dus dringend méér geïnvesteerd worden in onderwijs, beroepsopleiding en taalverwerving, waar mogelijk ook op de werkvloer.
- De N-VA stelt voor om werkzoekenden **niet enkel een werkloosheidsuitkering te geven, maar ook en vooral een opleiding Nederlands en een gerichte beroepsopleiding**. Op die manier verhogen we hun kans op werk. De maatschappij moet hen dringend voldoende extra kansen geven, het is dan hun verantwoordelijkheid om die kansen te grijpen. Een soortgelijke verplichting bestaat al voor wie een OCMW-uitkering ontvangt. Het is voor N-VA logisch dit principe door te trekken naar de werkloosheidsuitkeringen. Geen rechten zonder plichten. Bij de sp.a in Antwerpen schrijven ze er boeken over, de N-VA wil politieke beslissingen.
- Jongeren moeten gestimuleerd worden om verder te studeren en een diploma te halen. Jeugdwerkloosheid is immers vaak de voorbode van langdurige werkloosheid op latere leeftijd. Het streefdoel moet zijn dat alle jongeren onder de 25 jaar een opleiding, een baan of een leer- of werkplek hebben gevonden. Dit kan via de uitbouw van werkateliers en werkinlevingsprojecten om hen te 'leren werken'.

Q&A

- Vraag (1): *N-VA stelt als oplossing voor een versterkte investering in onderwijs, beroepsopleiding en in 'taal, taal, taal'. Maar dat zijn toch bij uitstek Vlaamse bevoegdheden, o.m. van de N-VA ministers in de Vlaamse Regering? Blijft de Vlaamse Regering dus in gebreke?*

Antwoord (1): Neen, integendeel, want onze analyse en visie voor Antwerpen stemt perfect overeen met het beleid dat onze ministers voeren in de Vlaamse Regering. De initiatieven die zij nemen inzake inburgering, beroepsopleiding, Nederlands op de werkvloer, werkinleving, IBO, etc. kunnen we immers zeker in Antwerpen bijzonder goed gebruiken.

Onze visie is dat het Antwerpse stadsbestuur en de Vlaamse overheid de handen in elkaar moeten slaan om sterker te investeren in onderwijs, beroepsopleiding en in 'taal, taal, taal'. Het Antwerpse stadsbestuur moet zelf de handen uit de mouwen steken én kan tegelijk nog beter inspelen op de kansen die worden geboden vanuit de Vlaamse overheid.

- De N-VA pleit voor het nodige maatwerk. Dé allochtoon bestaat immers niet, net zo min als dé man of dé vrouw bestaat. Laat de eenzijdige focus op diploma en opleiding dus los, en kijk naar competenties en (verborgen) talenten. Het idee erachter is dat werkgevers verder leren kijken dan

een papiertje (zij het een pas of een diploma) en dat ook de werknemersorganisaties dat eindelijk erkennen. Deze nieuwe benadering van de arbeidsmarkt is volgens ons de kern van de oplossing van de knelpunten op onze arbeidsmarkt (knelpuntvacatures, 50-plussers, allochtonen, ongekwalificeerde uitstroom...)

- Allochtonen aan het werk zetten, is ook niet iets dat je vanuit de overheid kan opleggen (dan zitten we dicht tegen quota aan). Vandaar het belang van maatwerk in het nieuwe loopbaanakkoord (van de Vlaamse Regering en sociale partners) en de nadruk op competenties en talent.
- Vraag (2): *De werkloosheid bij allochtonen is inderdaad erg hoog en alarmerend. Maar wat stelt u concreet voor op Antwerps niveau? Wat kan het Antwerpse bestuur hier concreet aan doen?*

Antwoord (2): Een aantal belangrijke pijnpunten en hefboven liggen vandaag inderdaad op federaal niveau. Als enige land ter wereld waar je voor onbepaalde tijd een werkloosheidsuitkering kan ontvangen lijken we allicht verdacht veel op het land van melk en honing voor nieuwkomers die van buiten de EU hier komen wonen. Daar moeten we dus dringend komaf mee maken door het principe van wederkerigheid te herstellen in onze sociale zekerheid (evenwicht tussen rechten én plichten). Dat is iets wat in Brussel moet beslist worden.

Dat betekent echter niet dat je helemaal niets zou kunnen ondernemen vanuit het Antwerpse stadsbestuur. Vanuit N-VA willen we in Antwerpen vooral inzetten op onderwijs, beroepsopleiding en 'taal, taal, taal'. Op dit vlak kan het Antwerpse stadsbestuur actief inspelen op het beleid dat op Vlaams niveau wordt gevoerd inzake inburgering, inwerking en beroepsopleiding.

34 en 35. Leefloon en ocmw-steun per bevolkingsgroep

Bemerkingen:

- Bron: Parlementaire vraag.
- Betreft leefloon en ocmw-steun uitgekeerd in het jaar 2011.
- Voor de cijfers wordt enkel rekening gehouden met de huidige nationaliteit, en niet met de herkomst van betrokkenen. Een niet-EU vreemdeling die intussen Belg is geworden, zal dus binnen de categorie van de Belgen worden meegeteld.

Vaststellingen:

- In 2011 waren er 7.520 leefloners in Antwerpen, of 1,5% van de totale bevolking.
- In Antwerpen is de kans dat een niet-EU'er een leefloon ontvangt ongeveer 5 keer groter dan bij de Belgische bevolking (5,5% tegenover 1,1%). Gemiddeld in Vlaanderen is deze kans voor een niet-EU'er zelfs 12 keer groter (6,6% tegenover 0,6%). Antwerpen scoort dus relatief beter op dit vlak.
- Positief element dat uit de cijfers blijkt, is dat het aandeel niet-EU vreemdelingen met een leefloon in Antwerpen (5,5%) iets lager ligt dan gemiddeld in het Vlaams Gewest (6,6%)
- Een belangrijkste vaststelling is verder dat het aandeel leefloners per hoofd van de bevolking in Antwerpen dubbel zo hoog ligt dan gemiddeld in Vlaanderen (1,5% tegenover 0,7%). Van de 7.500 leefloners in Antwerpen in 2011 waren er dus ruim de helft in 'surplus' in vergelijking met het Vlaams gemiddelde. Dit kan onder meer verklaard worden door het feit dat er in Antwerpen een hoger aandeel leefloners is onder de Belgen en onder de relatief grote groep niet-EU'ers. Dit wordt hierna verder toegelicht.
- Want een stad als Antwerpen is natuurlijk niet zomaar te vergelijken met het Vlaamse gemiddelde. Dit hoge aandeel leefloners is dan ook niet geheel verwonderlijk, dit is deels een 'logisch' gevolg van de grootstedelijke problematiek van deels geïmporteerde (kans)armoede, zowel bij Belgen als bij vreemdelingen.

- Vooral bij inwoners van niet-EU-nationaliteit ligt het aandeel leefloners relatief hoog, in Antwerpen is dit 5,5%. Antwerpen scoort hiermee overigens wel een stukje beter (minder slecht) dan het Vlaams gemiddelde (van 6,6%).
- Een mogelijke verklaring voor het feit dat Antwerpen het op dit vlak iets beter doet dan elders in Vlaanderen is het activeringsbeleid dat sinds enkele jaren wordt gevoerd vanuit het Antwerpse OCMW (met o.m. een intensief gebruik van artikel 60, witte tornado's en andere).
- Armoede is in Antwerpen niet alleen een zaak van niet-EU'ers. Ook van de Belgische bevolking van Antwerpen is 1,1% leefloner, wat bijna dubbel zo hoog is dan gemiddeld in Vlaanderen (0,6%).

N-VA:

- Niet alle indicatoren uit deze migratiebarometer zijn even negatief voor Antwerpen. Er is effectief een aanhoudende en grote instroom van niet-Europese vreemdelingen in Antwerpen, vaak via passieve kanalen (gezinshereniging, regularisatie, asiel), waardoor ze vaak in de structurele werkloosheid of bijstand (OCMW) verzeilen. Maar uit de cijfers blijkt ook dat het activeringsbeleid dat vanuit het Antwerpse OCMW wordt gevoerd (via artikel 60, witte tornado's e.a.) een zeker succes boekt, al blijft het vaak dweilen met de kraan open.

36. Leefloon: Gemiddelde bedragen**Bemerkingen:**

- Bron: Parlementaire vraag.
- Betreft leefloon uitgekeerd in het jaar 2011.
- Voor de cijfers wordt enkel rekening gehouden met de huidige nationaliteit, en niet met de herkomst van betrokkenen. Een niet-EU vreemdeling die intussen Belg is geworden, zal dus binnen de categorie van de Belgen worden meegeteld.
- Wat betreft de uitgekeerde leefloon-bedragen :
 - Deze cijfers hebben enkel betrekking op het budget dat wordt besteed door de federale overheid (POD Maatschappelijke Integratie), dus zonder het gedeelte dat door het OCMW/de stad wordt bijgelegd. Dit bedrag per begunstigde per jaar is dus lager dan het bedrag op basis van de jaarrekening van het Antwerpse OCMW (gemiddeld 4.737 EURO per leefloner per jaar)
 - De berekening is concreet als volgt gebeurd: totaal budget voor leefloon op jaarbasis (POD Maatschappelijke Integratie) gedeeld door het totaal aantal begunstigden in de loop van dat jaar (2011)
 - Het is dus een gemiddeld bedrag op jaarbasis per begunstigde, maar veel van deze begunstigden hebben slechts een beperkt aantal maanden van 2011 beroep gedaan op steun. Zo telde het OCMW Antwerpen in de loop van 2011 in totaal 7.600 'unieke' leefloonklanten.
 - Mede hierdoor ligt het bedrag 'per begunstigde per jaar' een stuk lager dan je zou verwachten, namelijk het maandelijks bedrag van het leefloon vermenigvuldigd met 12.

Ter info: het maandelijks bedrag voor leefloon bedraagt: (feb 2012)

- 523 EURO per maand voor samenwonenden;
- 785 EURO per maand voor alleenstaanden;
- 1.047 EURO per maand voor gezinshoofden met personen ten laste.

Deze maandelijks bedragen liggen vast en zijn in heel België hetzelfde. De verklaring voor het verschil naar nationaliteit en het verschil tussen Antwerpen en het Vlaams en Belgisch gemiddelde kan dus niet liggen aan een hoger leefloon voor niet EU'ers of een hogere uitkering vanuit het Antwerps OCMW.

- Wat zijn dan wél elementen die dit opmerkelijke verschil mee verklaren?
 - verschil in gezinssamenstelling: bij niet-EU vreemdelingen zijn er meer gezinshoofden met personen ten laste, zij ontvangen een hoger leefloon (zie hoger voor bedrag per maand)

- minder mobiliteit (minder in- en uitstroom) bij niet-EU'ers met leefloon: zij blijven langere periodes leefloon genieten, waardoor ze op jaarbasis vaak een hoger aantal maanden ten laste zijn van het OCMW/leefloon (met een hoger bedrag per begunstigde per jaar als gevolg).

Vaststellingen:

- Niet-EU vreemdelingen ontvangen in Antwerpen gemiddeld 74% meer leefloon dan Belgen (€ 4.715 tegenover € 2.707).
- Dit verschil stellen we ook vast elders in Vlaanderen en in België, in Antwerpen is dit verschil wel nog iets meer uitgesproken.

38. Onderwijs**Bemerkingen:**

- Bron: Integratiemonitor, parlementaire vragen, Vlaamse administratie
- Cijfers in het bijzonder voor het jaar 2010, maar eveneens voor de evolutie tussen enkele schooljaren.

Vaststellingen:

- Het aantal en aandeel anderstalige leerlingen in de provincie Antwerpen neemt toe, en dit zowel in het basisonderwijs als in het secundair onderwijs.
- De **stad Antwerpen kent de sterkste stijging** (tussen 2007-2008 en 2010-2011) van het aantal anderstalige leerlingen in het basisonderwijs (+3711).
In 2007-2008 telden al 29,82% (65/218) van de vestigingsplaatsen meer dan de helft anderstaligen. In 2010-2011 waren er dat al 35,71% (80/224).
- In relatieve cijfers is het arrondissement Turnhout de sterkste stijger voor wat het basisonderwijs betreft (+60%).
- Het is zeker geen uitsluitend 'Antwerps' fenomeen. Ook in de rand rond Antwerpen en andere steden is het aandeel anderstalige leerlingen relatief hoog (Top 10 basisonderwijs: Antwerpen, Boom, Mechelen, Willebroek, Turnhout, Mortsels, Edegem, Lier, Sint-Amands, Mol).
- Binnen Antwerpen zien we duidelijke verschillen tussen de verschillende districten.
- De stad Antwerpen kent ook het hoogste aantal leerlingen per vestigingsplaats.

N-VA:

- Volgens ons moet het de bedoeling zijn om alle anderstalige leerlingen zo snel mogelijk een beheersingsniveau Nederlands aan te leren, zodat ze zonder al te veel problemen kunnen meedraaien in ons onderwijs. **Een goede kennis van het Nederlands is de sleutel:**
 - a. **De Nederlandse taal verbindt ons allemaal.** Welke taal iemand thuis ook spreekt, de gemeenschappelijke taal die we allemaal (moeten) begrijpen en spreken, is het Nederlands. Hoeveel nationaliteiten ook samen zitten in een klas, een groep, een wijk: Nederlands spreken, doet verschillen vergeten.
 - b. **Meer nog, Nederlands biedt kansen.** Wie Nederlands spreekt, begrijpt en leest, kan zich informeren, heeft meer kansen op tewerkstelling, heeft toegang tot vorming en onderwijs, ondervindt minder drempels bij dienstverlening, heeft toegang tot netwerken, kan deelnemen aan publiek debat, aan het democratisch proces... Een goede kennis van het Nederlands verhoogt de zelfredzaamheid van mensen, maakt hen minder afhankelijk van derden.
- **Voor leerlingen met een taalachterstand moeten we een extra inspanning doen.** Er zijn al heel wat mogelijkheden: taalstimulering in de kleuterklas, bijkomende lessen Nederlands tijdens de middag of na de schooluren,... Mede onder onze druk wordt op Vlaams niveau werk gemaakt van een taalbadklas in het basisonderwijs voor kinderen zonder enige kennis van het Nederlands. Dat bestond voordien niet. Gevolg: die kinderen zaten er vaak bij als 'Alice in Wonderland' en hadden geen flauw benul van wat er in de klas verteld werd.

- Maar ook de **ouders hebben een grote verantwoordelijkheid!** Zij moeten zich positief engageren ten aanzien van het Nederlands, en thuis Nederlands spreken met hun kinderen. Dat begint uiteraard bij een goede kennis van het Nederlands bij henzelf. Er is een aanbod van taallessen op de school, specifiek voor ouders. We verwachten dat zij daar ook gebruik van maken. Maar dat engagement moet verder reiken: ouders moeten hun kinderen bijvoorbeeld ook al eens naar Ketnet laten kijken.
- We verwachten terecht een extra inspanning voor leerlingen uit taalarme milieus, maar het zijn wel de leerkrachten die het voor de klas moeten waarmaken. Ook voor hen moet het haalbaar zijn. Daarom hebben we ervoor gezorgd dat **leerlingen van wie de thuistaal niet het Nederlands is, bijkomende lestijden zullen genereren.** Hierdoor kan er meer gedifferentieerd worden, of kan men de klassen verkleinen.
- De cijfers leren ons ook dat er, zeker in de grotere steden (Antwerpen, Mechelen) nog steeds heel wat 'concentratiescholen' zijn. Heel wat ouders brengen hun kinderen naar de school verderop omdat ze niet willen dat hun kinderen in een 'zwarte' school zitten. Vaak is dat vanuit een oprechte bekommernis om de kwaliteit. Toch vinden wij dat de **buurtschool terug de norm moet zijn in het basisonderwijs.** Kinderen voelen zich ook beter thuis in een buurtschool: ze trekken vaker op met vriendjes uit de klas, wat ook het contact tussen de ouders bevordert. Omdat elke school wel dezelfde kwaliteit moet kunnen leveren, voorzien we net die extra omkadering.

40 en 41. Sociale huisvesting

Bemerkingen:

- Bron: Integratiemonitor, parlementaire vragen,...
- Enkel de nationaliteit wordt in rekening gebracht, niet de herkomst. Een vreemdeling die intussen Belg is geworden, wordt dus niet als Belg mee geteld.

Vaststellingen:

- Wachtlijsten voor een sociale woning in steden groeien alsmaar forser aan
 - artikel in GvA (22/01/2010): Liesbeth Homans spreekt over nefaste effect van de regularisaties op o.a. de wachtlijsten voor een sociale woning.
 - Link met federaal opengrenzenbeleid en politiek van regularisaties. In 2009 werden er tijdens de collectieve regularisatie (die onder impuls van H Van Rompuy tot stand kwam) 6900 dossiers ingediend in de stad Antwerpen. Er werd voorspeld dat de wachtlijsten voor een sociale woning zouden stijgen tot 21.000.
 - De voorrangregels voor bepaalde doelgroepen (Vlaamse regering legt absolute voorrang op aan die mensen die in een onbewoonbaar verklaard pand wonen, voorrangregels voor ex-daklozen enz) werken dit nefast effect nog meer in de hand.
 - Reactie van minister Lieten (die minister Vandenbossche tijdens haar welverdiende zwangerschapsrust verving: 'minister Lieten ontkent de effecten niet en zegt dat ze er de federale regering, die bevoegd is voor het migratiebeleid, op zal aanspreken. "In Vlaanderen moeten alle gemeenten tegen 2020 een vastgelegd aantal sociale woningen hebben", zegt ze. "Zo werken we het tekort weg, maar dat lukt niet met federale maatregelen zoals de nieuwe regularisaties.'
- **Specifieke toename in Antwerpen**
 - Bevolkingsgroei, onder druk van migratie, neemt alsmaar toe. Die mensen vallen dikwijls in de categorie die voorrang krijgen; slachtoffers van slechte woonkwaliteit en huisjesmelkerij, daklozen,....
 - Antwerpen zit al bijna aan de 11% sociale woningen (grond en pandendecreet legt tegen 2022 9% aan alle steden en gemeenten op). Sociale woningen blijven bijbouwen is onmogelijk; de open ruimte in de stad is schaars, de financiële kosten voor zulke operatie zijn te hoog.

N-VA:

- Sinds kort kunnen sociale huisvestingsmaatschappijen (shm) 'bescheiden' woningen bouwen die verhuurd worden aan zij die net iets teveel verdienen voor een soc. woning (werkende starters,...). Door de hogere huurinkomsten kunnen de shm's op deze manier hun financiële situatie verbeteren.
- De stad moet veel meer inzetten op het verwerven van de Nederlandse taal (resultaatverbintenis!), het volgen van een opleiding en het vinden van werk. Op deze manier krijg je een snellere doorstroming naar bescheiden woningen en de private koop- en huurmarkt.
- Eigendomsverwerving van de eigen sociale woning moet meer gestimuleerd worden, wie eigenaar is draagt immers meer zorg voor woning en buurt.
- De controle op sociale fraude (en de samenwerking tussen de verschillende diensten zoals OCMW, shm's, RVA,...) moet opgevoerd worden. Er wonen teveel mensen in sociale woningen die daar eigenlijk geen recht op hebben (verzwegen eigendom, inkomsten uit zwartwerk,...).
- Lokaal toewijzingsreglement aanpassen: voorrang verlenen aan mensen die een (laag) inkomen hebben uit arbeid en senioren. Zo wordt de financiële toestand van de huisvestingsmaatschappijen gezonden want huurgelden zullen ook stijgen;
- Om de reeds aanwezige mensen op de wachtlijst tegemoet te komen, moet er veel meer ingezet worden op het verhuren van woningen aan een sociaal tarief via sociale verhuurkantoren.

43 + 44. Inburgering

- Zowel qua inburgering als cursisten NT2 scoort Antwerpen erg hoog.

46. Verwijdering illegale drugdealers

- 2008 - **Patrick Janssens (sp.a) heeft met de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een akkoord gesloten** om illegale drugsdealers onmiddellijk na vatting door de politie uit het land te laten zetten. Zo wil hij paal en perk stellen aan de drugsoverlast in bepaalde Antwerpse wijken. DVZ houdt iedere dag twee plaatsen vrij in zijn gesloten centra voor illegale drugsdealers uit Antwerpen (**Gazet van Antwerpen, 6 december 2008**)
- 2008 – Toenmalig migratieminister **Annemie Turtelboom** (Open VLD): "het is belangrijker om drugsdealande illegalen die overlast veroorzaken, te verwijderen dan om illegalen die goed geïntegreerd zijn uit het land te zetten" (**Gazet van Antwerpen, 6 december 2008**)
- 2010 - **Van de 165 drugsdealers** die van begin 2009 tot oktober 2010 jaar in Antwerpen werden opgepakt en die illegaal in ons land verbleven, werden er **slechts 8 naar hun land van herkomst** gerepatriëerd (Parlementaire vraag nr 590, dd. 9 november 2010, van Theo Francken (N-VA))
- 28 maart 2012: nav incident met PS-senatrice Fatiha Saïdi die de uitwijzing van een Marokkaanse illegale topcrimineel verhindert, laat **Di Rupo** via een persmededeling weten dat er "**met uiterst strenge hand**" moet worden opgetreden tegen criminelen en dat er in België **geen plaats** is voor misdadigers die illegaal in ons land verblijven.

48. Gesloten centrum voor criminelen

- 15 augustus 2011 - Patrick Janssens (sp.a): "Illegalen die criminele feiten plegen, **moeten worden ondergebracht in gesloten centra**, met als enige optie de terugkeer naar hun land van herkomst. En de strafmaat voor drugsmisdrijven moet worden opgetrokken." (Gazet van Antwerpen, 15 augustus 2011)

- 20 december 2011 – In haar **beleidsnota** stelt staatssecretaris De Block (Open VLD) dat niet onmiddellijk zal worden overgegaan tot de oprichting van een centrum voor personen die een gevaar vormen voor de openbare orde. Een eventuele oprichting komt er enkel wanneer er plaatsgebrek zou blijken te zijn in de bestaande gesloten centra, en dan nog zal er enkel “worden nagegaan of” een uitbreiding van het netwerk nodig is (Beleidsnota 20 december 2011, staatssecretaris De Block).
- 24 januari 2012 – Staatssecretaris De Block (Open VLD) kondigt aan bijkomende budgetten te zullen vragen. Zij verwijst daarbij uitdrukkelijk naar de noden inzake verwijdering: “Ik heb dat geld nodig om nieuwe initiatieven te financieren. Er is in het huidige budget bijvoorbeeld niks voorzien voor de personeelskost van het nieuwe gesloten centrum. En als ik werk wil maken van een efficiënt terugkeerbeleid, is ook daarvoor meer geld nodig” (Humo, 24 januari 2012).
- 12 maart 2012 - Staatssecretaris De Block (Open VLD) krijgt € 41 miljoen bijkomend budget, maar dit als extra dotatie voor Fedasil. En dus niet voor de inrichting van een nieuw gesloten gesloten terugkeercentrum. (<http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/53/2113/53K2113002.pdf>) blz. 707).
- 6 juni 2012 – Nahima Lanjri (CD&V): "Staatssecretaris voor Migratie Maggie De Block (Open Vld) vroeg aan de Dienst Vreemdelingenzaken om een plaatsje te zoeken. **En dat is nu gevonden in Vottem**. Het gaat al om een gesloten centrum, dus is de veiligheid al gegarandeerd. De Block is er ook voor gewonnen om een leegstaande vleugel van Vottem ter beschikking te houden van deze groep criminele illegalen. Ik ben daar heel blij mee, want ik dring al lang aan op een oplossing. De Block wil nu op de komende begroting geld vragen voor dit project, zodat het vanaf 2013 kan worden gerealiseerd. Maar ik hoop dat het nog vroeger kan", zo zegt Lanjri nog. (Gazet van Antwerpen, 6 juni 2012)
- 10 juli 2012 – Staatssecretaris De Block (Open VLD) zegt nog niet te weten waar het centrum zou komen, want zij **beschikt niet over de nodige budgetten** om het op te richten. De vraag naar budget is opgenomen in haar “verlanglijst voor de begroting van 2013”. Ook vermeldt zij niet Vottem als voorlopige overgangsooplossing (cfr. Lanjri). Ze geeft aan dat DVZ nog altijd onderzoekt of tijdelijke oplossingen mogelijk zijn, zoals het vrijmaken van plaatsen in een van de bestaande centra (Parlementaire vraag nr 13.020, dd. 10 juli 2012, van Theo Francken (N-VA)).

49. Gesloten centra algemeen

- 10 juli 2012 – Staatssecretaris De Block (Open VLD) stelt dat het aantal beschikbare plaatsen in de gesloten centra op 18 juni een **500-tal plaatsen** bedroeg. De capaciteit zou de komende maanden toenemen, voornamelijk ten gevolge van de realisatie van bepaalde werken door de Regie der Gebouwen. Zij zou ernaar streven om tegen eind 2013 tot 600 plaatsen te komen.
- Ter vergelijking: **Nederland** beschikt vandaag over zo'n 1.600 plaatsen in gesloten centra. Nederland heeft dus meer plaatsen in gesloten centra, maar slaagt er intussen in opvangplaatsen voor asielzoekers te sluiten wegens dalend aantal asielaanvragen. In België zijn er minder plaatsen in gesloten centra, en is men verplicht steeds weer opvangplaatsen voor asielzoekers bij te creëren.
- **Caricole** – Vervangt bestaande centra (127 en INAD-), er komt dus amper opvangcapaciteit bij. Plan reeds gelanceerd in 2007, slechts aan slakkengang gerealiseerd. Huurprijs ligt te hoog (staat huurt dit van Brussels Airport Company (BAC) voor 36 jaar tegen 1,5 miljoen euro per jaar. D.i. 9% rendement (ligt ver boven normale marktrendement van 6% à 7%), waardoor investering door BAC op 11 jaar volledig is terugverdiend en de volgende 25 jaar pure winst zijn. Bovendien betaalde de

Belgische Staat gedurende 14 maanden huurgeld zonder dat het gebouw in gebruik is genomen (€ 2 miljoen euro huurgeld) omdat Regie der Gebouwen grote vertraging had opgelopen o.a. omdat de klinken aan de verkeerde kant van de deuren werden geplaatst.

20 december 2011 - Beleidsnota De Block "De vereiste aanpassingen worden momenteel gerealiseerd zodat het centrum eind 2011 in gebruik kan worden genomen."